

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44062

Kl. 11 c, 1

Wrocławskie Zakłady WYROBÓW Papierowych*)

Wrocław, Polska

Sposób łączenia grzbietów książek, zeszytów i galanterii papirniczej

Patent trwa od dnia 2 stycznia 1960 r

Przedmiotem wynalazku jest nowy sposób łączenia luźnych kart papieru w książki, zeszyty, notatniki, bloki korespondencyjne, kwitariusze itp. Sposób ten usuwa konieczność zszywania nićmi lub łączenia za pomocą klamer z drutu, a w blokach korespondencyjnych, notatnikach itp. eliminuje konieczność perforowania kart przeznaczonych do wydzierania. Książki, notatniki, bloki korespondencyjne itp. przycina się z czterech stron (a nie z trzech, jak jest to dotychczas stosowane) i następnie stroną grzbietową łączy się warstwą zawiesziny wodnej (emulsji) polioctanu winylu lub innego tworzywa o podobnych własnościach łączących, a następnie suszy się w temperaturze zwykłej lub podwyższonej. Nakładanie emulsji polioctanu winylu lub innego tworzywa o podobnych własnościach dokonuje

się za pomocą pędzla, maszynowo lub przez zanurzenie.

Przy książkach, brulionach itp. przedmiotach przeznaczonych do trwałego użytku grzbiety wzmacnia się przez założenie gazy, płótna intro-ligatorskiego lub papieru. W notatnikach, kwitariuszach i blokach korespondencyjnych grzbietu nie wzmacnia się, natomiast w celu ułatwienia wyrywania kartek do emulsji polioctanu winylu dodaje się środków zmiękczających (plastifikatorów), zapobiegających całkowitemu stwardnieniu warsiwy łączącej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób łączenia grzbietów książek, zeszytów i galanterii papirniczej za pomocą zawiesziny wodnej polioctanu winylu lub innego tworzywa o podobnych własnościach łączących bez zszywania nićmi lub drutem, znamienny tym, że zawieszinę wodną polioctanu winylu nakłada się ręcznie lub maszynowo na grzbiet przyciętych z czterech stron kartek.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są inż. Zbysław Kosiński, inż. Jan Nagrodzki, inż. Józef Mędrak, mgr Mieczysław Bucholc, Marian Pakowski i inż. Stanisław Miler.

2. Sposób łączenia grzbietów książek, zeszytów i galarerii papierniczej według zastrz. 1, znamienny tym, że w celu ułatwienia wydzierania kartek do emulsji polioctanu winylu dodaje się środków zmiękczających (plasty-

fikatorów), zapobiegających całkowitemu stwardnieniu warstwy łączącej.

Wrocławskie Zakłady
Wyrobów Papierowych